

Forslag

til

Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Fremsat den 14. maj 1968 af *justitsministeren*.

Kapitel 1.

Forlovelse.

§ 1. Hæves en forlovelse under sådanne forhold, at skylden for ophævelsen må antages væsentlig at påhvile den ene part, skal denne yde den anden erstatning for tab ved rimelige forholdsregler, som er truffet med henblik på det forestående ægteskab.

§ 2. Hvis en mand besvangrer sin forlovede, og forlovelsen derefter hæves, skal han yde hende passende erstatning for den derved forvoldte forstyrrelse i hendes stilling og forhold, såfremt han må antages væsentlig at bære skylden for ophævelsen af forlovelsen.

§ 3. Den, som efter §§ 7-8 skal have samtykke til at indgå ægteskab, er ikke erstatningspligtig efter §§ 1-2, når han ikke har haft samtykke til forlovelsen.

§ 4. Sag efter §§ 1-2 må anlægges inden 1 år efter forlovelsens ophævelse.

§ 5. Løfte om en formueydelse som erstatning for senere ophævelse af en forlovelse er uforbindende.

Kapitel 2.

Ægteskabsbetingelser.

§ 6. Mand under 20 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab uden overvrighedens tilladelse.

Justitsmin. j. nr. L. A. 465/64.

§ 7. Den, som er under 21 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

Stk. 2. Hvis den ene af forældrene er død, sindssyg, åndssvag eller uden del i forældremyndigheden, eller hvis hans erklæring ikke kan indhentes uden særlig vanskelighed eller forsinkelse, er den andens samtykke tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge forældrene, kræves samtykke fra væрге.

§ 8. Den, som er umyndiggjort, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

§ 9. Nægtes samtykke efter §§ 7-8, kan overvrigheden give tilladelse til ægteskabet, hvis der ikke er rimelig grund til nægtelsen.

§ 10. Den, som er sindssyg eller åndssvag, må ikke indgå ægteskab uden justitsministerens tilladelse.

§ 11. Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

§ 12. Ægteskab må ikke uden justitsministerens tilladelse indgås mellem personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linje. Er der fællesbørn i det tidligere ægteskab, må tilladelsen kun gives, såfremt hensynet til børnene ikke taler derimod.

§ 13. Adoptant og adoptivbarn må ikke indgå ægteskab med hinanden, så længe adoptivforholdet består.